

LETO (VOL.) XI. JUNE 28, 1919

ŠTEV. (No.) 13

AVE MARIA

KATOLIŠKI LIST ZA SLOVENCE
V AMERIKI.

Izhaja vsako drugo soboto.
Published every second Saturday by

Ave Maria Publishing Co.

62 ST. MARKS PL., NEW YORK, N. Y.

"Published and distributed under permit (No. 650) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of New York, N. Y. By order of "the President, A. S. Burlison, Postmaster General."

"Entered as Second Class Matter May 25, 1918, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879."

† "AVE MARIA"
62 ST. MARK'S PLACE, NEW YORK, N.Y.

Published every second Saturday in the interest of the Order of Saint Francis, by the Ave Maria Publishing Company.

Subscription: \$2.00 per year.

"Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 3, 1917, authorized on July 26, 1918."

ZAHVALE.

Zahvaljujem se na čast Materi božji in Mariji Sedem Zalosti za uslišano prošnjo.

Mrs. Agnes Kren, Claridge, Pa.

Zahvalim se Mariji za uslišano prošnjo v moji hudi bolezni.

Marija Volk, Youngstown, O.

Zahvaljujem se Mariji Pomagaj in presv. Srcu Jezusovemu, ker sem bila uslišana v moji in mojega sina bolezni.

Barbara Kramarič, Joliet, Ill.

Po obljubi se javno zahvaljujem Materi božji za srečno povrnjeno zdravje po hudi bolezni moje hčere in mene.

Frances Mačerol, Cleveland, O.

Zahvaljujem se za zdravje sv. Srcu Jezusovemu in Materi božji.

Louise Coss, Herminie, Pa., Box 101.

V molitev se priporočajo.

Joliet, Ill. Tukaj je umrla .6. junija g. Katarina Borošič, ki je bila vzgled dobre krščanske žene, 10 let naročnica lista Ave Maria in članica Materinega društva. Bila je vneta za vse dobro in vedno pripravljena podpirati vsako dobro stvar. Vsem čitateljem jo tople priporočamo v molitev.

Valdez, Colo. V molitev priporočam svoja dva umrla brata: Berta in Janeza, ki sta umrla, previdena s sv. zakramenti, in prosim vse čitatelje, da bi zmolili eno Česeno Marijo za pokoj njih duš.

M. Tomšič.

ZA KOLEDAR AVE MARIA"

Uredništvo "Koledarja Ave Maria" za leto 1920. se zaključi 4. julija. Zato pozivljamo vse čč. gg. duhovnike, vsa društva, kakor tudi vse druge dopisnike, ki želé poslati spise, poročila ali slike za Koledar, da nam to blagovole poslati do 4. julija. Enako naj tudi gg. zastopniki do tedaj obiščejo vse slovenske in angleške trgovce njih naselbin za oglase. V koledarjih vsi trgovci radi oglašajo, treba jih samo pravilno nagovoriti. Tako sta n. pr. samo v Chicagi dva dečka v štirinajstih dnevih nabrala skoraj 10 strani oglasov. Gg. zastopniki naj ne pozabijo, da imajo od oglasov tudi sami lepe procente, da se toraj spleča ta trud.

"Koledarja" bomo letošnje leto tiskali najmanj 8000 iztisov.

Čč. gg. slovenski duhovniki naj bi nam blagovolili poslati najznamenitejše dogodke iz svojih župnij preteklega leta.

Tega Koledarja bode šlo najmanj 1000 tudi v staro domovino. Zato ga bomo tako sestavili, da bode nekako poročilo o našem delovanju teh pet let za naše rojake doma.

Uredništvo "Koledarja Ave Maria"

Javna zahvala.

Dolžnost me veže, da se lepo zahvalim vsem onim rojakom in zastopnikom, kakor tudi častitim gospodom župnikom, ki so mi mnogo pomagali na mojem potovanju v Minnesoti, Wisconsinu, Indiani in Ohio, bodisi s stanovanjem ali pa, ker so mi pomagali pri obiskovanju slovenskih družen. Bog Vam obilo plačaj! S pozdravom

Fr. A. O. F. M.

VERA, UPANJE, LJUBEZEN.

Po resnični dogodbi spisal K.

(Dalje).

Zamišljen je sedel za svojo pisalno mizo milijonar in tovarnar v Washingtonu, Mr. Crowbert in pregledoval razne papirje.

"Mr. Crowbert, Father Dolinar, katoliški duhovnik želi govoriti z Vami", nagovori ga služabnik in mu poda vizitko.

"Kdo?"

"Father Dolinar? Kaj pa hoče?"

"Ne vem! Rekel mi je, naj vam povem, da je zelo nujna zadeva, o kateri želi z Vami govoriti."

"Kake važne zadeve more imeti katoliški duhovnik, da bi se z menoj o njih razgovarjal? Reci mu, da sem zelo zaposlen danes."

"All right, Mr. Crowbert", in služabnik se je poklonil in odšel.

"Prosim, recite Mr. Crowbertu, da je zelo važno zadeva in da se tiče njegove tovarne in da moram ž njim govoriti!"

"Saj vem kakšne so te važne zadeve, o katerih taki-le berači morajo govoriti z menoj. Toda če misli, da bode kak katoliški duhovnik od mene še kdaj dobil samo cent, se jako moti. Naj vstopi!"

Zelo neprijazno je sprejel Mr. Crowbert Father Dolinarja, ki je to opazil, toda se za to ni zmenil.

"Kako je, Father Dolinar? Sedite!" pozdravi ga hladno, toda se ni niti ozrl nanj.

"Žal mi je, da vas nadlegujem, Mr. Crowbert."

"Da, zelo, zelo sem zaposlen. Dobil sem pravkar veliko vladno naročilo, ki mora biti v najkrajšem času zgotovljeno. Ne vem, kako bodem mogel ustreči vladni?"

"Vendar zadeva, radi katere sem prišel k vam, se tiče prav vas in vaše tovarne!"

"Mene in moje tovarne?"

"Da, Mr. Crowbert."

Crowbert se zgane, da iz rok papirje in se obrne proti duhovniku. Videlo se mu je, da je radoveden. Bil je prepričan, da je prišel duhovnik prositi kake denarne pomoči za cerkev. Crowbert je pa zadnje čase zelo črtil katoliško cerkev.

"Katoliška cerkev s svojimi srednjeveškimi nauki je kriva, da je to delavstvo tako uporno. Poglejte Italijane, ali niso katoliki? In vendar..." Da, smrtno je sovražil to cerkev in sklenil, da nikdar ne da niti centa ne za katoliške cerkve, ne za kake katoliške zavode. V tem ga je podpiral osebni prijatelj, nek metodistovski minister, s katerim je veliko občeval.

"Moje tovarne in mene? Radoveden sem."

Father Dolinar je v kratkih potezah naslikal nezadovoljnost delavstva Crowbertove tovarne. Navedel je vse slučaje, o katerih je vedel, da se delavstvu godi krivica od strani tovarne.

Crowbert je spreminjal barve. Father Dolinar je videl, kako s težavo premaguje svojo jezo in razburjenje.

"Mr. Crowbert, to so krivice, katere trpi delavstvo v vaši tovarni. Vsi ti slučaji so znani tudi vam, toraj veste, da sem govoril resnico. Toda, Mr. Crowbert, delavec ni mrtev stroj, temveč je človek, kakor ste vi, ki ima pravico zahtevati, da se ž njim ravna po človeško. Kako lepo je bilo v Washingtonu, dokler ste z delavci postopali drugače. Sedaj je ljudstvo do skrajnosti razburjeno, dobro delavstvo se seli proč in najslabši element se seli sem. Tako čutim jaz med mojim narodom, tako čuti cela neslbina."

"Hahaha! Toraj vam kazim vaš 'business,'" pravi zaničljivo tovarnar.

"Ne mojega, temveč svojega si kazite."

"O, Father, le nič se ne bojte za moje-

ga. Moj gre tako izvrstno kakor še nikdar prej. Če pa prihajajo slabši ljudje v vašo župnijo, zato ste pa tukaj, da jih boste poboljšali."

"Mr. Crowbert, jaz sem prišel k vam kot gentleman in vas nisem žalil. Mislim, da imam pravico od vas zahtevati, da ste tudi vi do mene gentleman. Prišel sem vas samo opozorit, da ne postopate pravilno s svojim delavstvom. Ako nočete poslušati mojega dobrohotnega opomina, to je vaša stvar. Jaz sem storil svojo dolžnost, vi pa naredite, kar hočete. Dober dan!" in Father Dolinar je vstal in z odločnimi koraki odšel. Pri vratih se je še enkrat obrnil nazaj in rekel: "Mr. Crowbert, pomislite, da je nad vami Bog, ki je neskončno pravičen sodnik. Pride pa čas, ko boste obžalovali svojo zmoto."

"Ven!" je zakričal razjarjen tovarnar. "Ven in nikdar več sem!"

Duhovnik je odšel žalosten, vendar mirn v zavesti, da je storil svojo dolžnost. Težka je bila ta pot, vendar čutil je, da je bila to njegova dolžnost.

Crowberta je ta nastop slovenskega duhovnika silno užalil v njegovem napuhu. Da si upa katoliški duhovnik tako odločno nastopiti in se mešati v njegove notranje tovarniške zadeve, to ga je silno razburilo. Da bi pa pokazal to svoje razburjenje, izdal je nekatere nove strožje naredbe za delavce, ki so povzročile novo razburjenje med delavstvom.

Nesreča je pa hotela, da je bil prav tiste dni potovalni zastopnik rdečega lista v Washingtonu na svojem agitacijskem potovanju. Ta je pa videl Fathra Dolinarja ravno, ko je prišel iz tovarne.

Slovensko delavstvo je dalo duška svoji nevolji isti večer v saloonu pri Modicu, kjer se jih je silno veliko zbralo. Vse je kričalo in dvigalo pesti. Rdeči zastopnik je videl v tem razburjenju lepo priliko za bogato žetev. Poslušal je vse pritožbe de-

lavstva in jim pritrjeval.

"Bratje, pojdimo v dvorano, da se tam pogovorimo! To so velike stvari!" Seveda ni mogel delavstvu bolj ustreči, kakor s tem pozivom.

Govornik za govornikom je vstajal in dajal duška svoji nevolji. Zastopnik se je zadovoljno smejal.

"Vidite, bratje, tega vsega so nam krivi naši 'farji'."

Vse je molčalo. Kako naj bode duhovnik kriv nereda v tovarni? Pogledovali so ga nezaupno. Večina res niso bili več tako verni kristjani, toda nasprotni pa tudi niso bili.

"Da, bratje, vi ste presenečeni, ko vam pravim, da so 'farji' vsega tega krivi. Toda resnica je. Danes sem šel ravno mimo tovarne. Kdo se je prismehljajal iz glavne pisarne, od Mr. Crowberta? Vaš Dolinar."

"To ni res!" je nekdo zaklical.

"No, če sem ga pa videl?"

"Jaz sem ga tudi videl, kako je hitel proti tovarni danes zjutraj", oglasi se Modic za vratni. "Umival sem okno, ko je prišel mimo. Videl sem ga, kako je šel v glavno pisarno."

Vse je bilo tiho.

"Vidite, da je res! Bratje, verjemite, da bi si kapitalisti nikdar ne upali z nami delavci tako postopati, ko bi ne imeli

zaslombe pri duhovništvu. V tovarni vas stiskajo, vam delajo krivico, v cerkvi pa 'far' kriči, da potrpite, da bodite ponižni, da spoštujete predstojnike. Pa recite, da ni res tako?"

Vse tiho. Vendar videlo se je, da besede rdečega agenta niso zgrešile svojega cilja.

"Poglejte, danes so bile izdane v vaši tovarni nove odredbe proti vam, nove krivice za vas, ubogi proletarci. Toda kaj je naredil premeten tovarnar? Posvetoval se je preje z vašim 'farjem' in zapomnite si, če ne bode v nedeljo zopet pridiga o 'pokorščini', ali kaj enakega. Vi ste neumni in nevedni. Vi ne veste, kaj se godi za vašim hrbtom. Jaz vam pravim, največja zapreka, da delavstvo ne dobi svojih pravic, je katoliško duhovništvo. Jaz sem tu, da vam odprem oči. Glejte, ta-le list! Imenuje se 'Svobodni Glas'. Jaz sem tu, da vam pomagam, da si naročite ta list. Tu boste čitali dan na dan o vseh teh stvareh. Ta list vam bode oči odprl. Kar dela ta vaš Dolinar, to delajo vsi 'farji'."

In žetev je bila velika oni večer. Rdeči zastopnik si je zadovoljno mencial roke in se samega veselja tako napil, da ga je Modic le s težavo spravil spat.

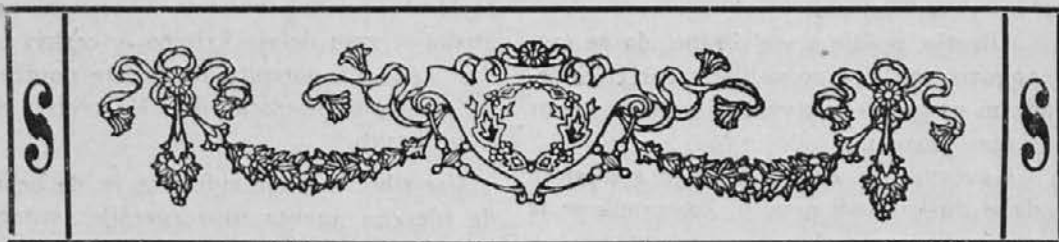
(Dalje prih.)

Chicago, Ill., 17. junija. — Kar sem pisal glede K. S. K. J., še danes z obema rokama podpišem in vsi tisti, ki me radi teh odkritih besedi napadajo, vedo tako kakor jaz, da sem imel prav. Še danes rečem — strašen greh na katoličanstvu našega naroda je bil — začeti ta boj. Toda vsi, ki ste ga začeli — sami glejte! Imate vest in Boga nad seboj! — "Amerikanskemu Slovincu" pa samo to-le: Vem, kdo je zadaj, zato me toliko bolj boli. Toda

nisem odgovoril na grd vaš napad v januarju in ne bom odgovoril danes. Če se Vam ne smili vaša vera in cerkev — le napadajte naprej! Toda meni je pa preveč pri srcu katoliško časopisje, preveč katoliška stvar, za katero se borim, kakor da bi dovolil, da bi se Chicaški brezverci smejali, ko se "farji" med seboj lasajo. Zato — če me obdolžite ne vem česa — bom molčal. Saj so še božji mlini!

Rev. K. Zakrajšek.

PRIDITE, MOLIMO GA!

Rev. J. Plaznik.

Ljubezen Jezusa Kristusa do duš, katere imajo trdno vero v njegovo resnično pričujočnost. Kako si vtrdimo to vero.

PRVI DEL.

Jezus Kristus prebiva v naši sredini z vsemi lastnostmi svojega poveljčanega telesa, vendar pa je isti, kakor je bil tačas, ko je hodil po zemlji. Njegova duša in telo sta bila poveljčana oni dan, ko je od mrtvih vstal, vendar pa je vedno isti Jezus, ki je ljubil duše, jih iskal in dal svoje življenje za njihovo zveličanje. "Ti se ne spreminjaš, najusmiljenejši Gospod Jezus, ko prebivaš v sveti evharistiji; ti ljubiš najbolj one duše, katere so najbolj podobne onim ponižnim vernikom, o katerih beremo v svetem evangeliju."

Komu je Jezus skazoval prednost, ko je živel kot človek na zemlji? Onim, ki so imeli najbolj živo vero. Da to dokažemo, je treba samo odpreti sveti evangelij. Pogledj stotnika, kateri je poslal po Jezusa, da ozdravi njegovega hlapca. "Prišel bom in go ozdravil", je rekel Gospod. Ko je stotnik to slišal, se je imel za nevrednega, da bi Gospod prišel k njemu. Rekel je: "Gospod, ne trudi se, kajti nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo in ozdravljen bo moj hlapec." Ko je Jezus slišal te besede, se je čudil, se obrnil k množici, katera mu je sledila in rekel: "Resnično vam

povem, da tolike vere še nisem našel v Izraelu. Rečem vam, da jih bo mnogo prišlo od vzhoda in zahoda in bodo sedeli z Abrahamom, Izakom in Jakobom v nebeškem kraljestvu. Otroci kraljestva pa bodo vrženi v skrajno temo. Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi." Cerkev se je tako zavzela za te stotnikove besede, da nam jih vselej ponovi, kadar se pripravljamo za sveto obhajilo.

Ravno isto je bilo z ubogo ženo, katera je trpela na krvotoku dvanajst let. Veliko sitnosti je imela z zdravniki; pri njih je zapravila vse svoje premoženje, toda bila je še slabša. Ko je čula, da pride Jezus mimo, se je dotaknila njegovega oblačila, rekoč: "Če se samo dotaknem njegovega oblačila, bom ozdravila."

Približala se je Gospodu, se dotaknila roba njegove obleke in takoj je ozdravila. Jezus ji je rekel: "Hči, tvoja vera te je ozdravila. Pojdi v miru in bodi ozdravljena."

Lahko bi našteali še več zgledov, ki do kazujejo, kako je Jezus ljubil verne duše, pa ti naj zadostujejo. Evharistični Bog je ravno isti, kakor evangelijski Bog. Posebno ljubezen pa ima do onih, kateri imajo živo vero v njegovo pričujočnost v presvetem Rešnjem Telesu.

Ko je bil nekoč sv. Stanislav Kostka nevarno bolan, ni mogel prejeti svete po-

potnice, ker je živel pri protestantih, kateri niso pustili, da bi katoliški duhovnik stopil v njihovo hišo. Svetnik je posebno častil sv. Barbaro in se zatekel k njej, ker se tej svetnici priporočajo vsi, kateri se boje umreti brez svetih zakramentov, ker je sama prejela v ječi sveto hostijo na čudovit način. Mladenič, o katerem pišem, je s svojo pobožnostjo zaslužil isto milost. Neko noč se mu svetnica prikaže z vsem bleskom. Spremljala sta jo dva angelja; eden izmed njih je imel sveto hostijo. Stanislav se je neizmerno razveselil, pokleknil na postelji, opravil molitve pred svetim obhajilom in sprejel sveto Rešnje Telo. Tej milosti je sledila

še ena, podobna prvi. Preblašena Devica se mu je osebno prikazala in mu povedala, naj vstopi v jezuiski red. Da potrdi svojo željo, položi v njegovo naročje božje dete, ki je svetnika ljubkovalo na najnežnejši način. Kmalu potem je svetnik skrivoma odšel peš v Augsburg, kjer je vstopil v novicijat. Med potoma je vstopil v neko vaško cerkev, kjer je želel iti k sv. obhajilu. Ko je opazil, da je cerkev protestantovska, je hitro odšel in prosil Boga, naj ga ta dan ne oropa nebeške hrane, po kateri je hrepenel. Želja se mu je takoj izpolnila. Z nebes je prišel angelj in ga obhajal.

(Dalje prih.)

Pod materinim varstvom.

M. Železnikar.

Master Willy je bil eden najbolj nadarjenih dijakov v gimnaziji oo. Jezuitov.

Njegov profesor, Rev. Kelly, se je večkrat izrazil pred drugimi profesorji, da tako nadarjenega, poštenega in marljivega dečka še ni imel v vseh svojih letih kot profesor.

Tudi pri sošolcih je bil dijak Willy zelo priljubljen. Bil je vedno poln veselja in živahnosti.

Da je pa deček imel vse te lepe čednosti v srcu, ni imel nikdo drug zasluge kot njegova blaga mati, ki ga je lepo krščansko vzgojevala.

Bilo je dva dni pred Božičem, ko je Willy šel domov iz šole. Na potu je začel premišljevati, kaj bi letos kupil materi za božični dar. Ravno ko je to premišljeval, je prišel mimo trgovine, kjer je videl razne lepe sv. podobe. Vstopil je. Ker je bil reven in je imel pri sebi

le nekaj centov, katere je s težavo prihranil, ni mogel dosti izbirati.

Ko je nekaj časa ogledoval razne krasne podobe, je videl, da je vsaka več stala, kakor je segla njegova denarnica. Še enkrat pregleda stvari in tu vidi krasne svetinjice, ki so bile poceni. Kupil je dve, eno za mater, eno za č. profesorja.

Na sveti večer je podaril svtinjico materi, ki je bila revna vdova, ki se je pa pri vsej revščini čutila zelo srečno. Njeno veselje, njena tolažba in celo nje upanje je bil sin Willy. "Vzgojila ga bom kot krščanska mati in gotovo mi bo pomagal na stara leta", si je mislila.

Na sveti večer, po končani molitvi, šel je Willy k č. profesorju, da mu ponese božični dar. Father Kelly je bil pravi oče svojim učencem.

S smehljajočim obrazom je izročil redovniku vratarju malo škatuljo za Fathra Kelly-ja.

Father Kelly razvije škatuljo in najde svetinjico Matere božje in malo pisemce, voščilo za vesele božične praznike s prošnjo, da bi to svetinjico Matere Božje vedno pri sebi nosili kot spomin na svojega hvaležnega učenca.

Father Kelly je spolni željo mlademu korenjaku in dobro se mu je zdelo. Veselila ga je preprosta hvaležnost in udanost dobrega učenca.

Willyjeva mati pa tega božičnega daru ni dolgo nosila. Kmalu po sklepu šolskega leta jo je vsegamogočni Bog k sebi poklical. Šestnajstletni Willy je postal sirota.

Ko so mu zagrebli mater, preselil se je k neki prijateljski družini. OO. Jezuitje so nagovarjali to družino, da bi pomagali Willyju, da bi nadaljeval šole. Toda bilo jim je več za častni kot pa za večni blagor mladeniča. Zato so mu svetovali, naj gre raje delat v tovarno. Willy je bil tako prisiljen se ukloniti in šel je v nevarnih letih v nepoznani in zapeljivi svet.

* * *

Šest let je minulo od tega dogodka. Sošolec Willyja je pel novo sv. mašo v mestu, kjer je Willy živel. Father Kelly je bil tudi tam in sicer kot slavnostni govornik. Blagi duhovnik je izvedel, da tudi Willy živi v tem mestu. Na vsak način ga je hotel videti, zato ga je šel obiskat.

Father Kelly je našel Willy-ja v veseli družbi. Tako se je spremenil, da ga ni več spoznal. Na tem obrazu, odkoder je preje sijala čista nepokvarjena duša, so se sedaj videli sledovi pokvarjenosti. Duhovnik se je začudil. Vzel ga je seboj, kjer sta bila sama. S srčnim sočutjem je duhovnik izpraševal mladeniča o njegovem življenju in ga z modrimi vprašanji pripeljal do tega, da je pripoznal svoje nedobro življenje. Odkrito, srčno se je mladenič obtožil, da je na napačni poti.

Duhovnik je tolažil mladeniča, kateremu so se vlile solze sramu po licu. "Ne obu-

paj, Willy. Prepričan sem, da mladenič s takimi čednostmi, kakoršne si imel ti, ko si bil moj učenec, ni mogoče, da bi se popolnoma zgubil."

"Father, jutri bi srčno rad z Vami kaj več govoril", pristavi Willy.

"Da, pridi! Jutri te bodem pričakoval v samostanu", reče Father Kelly.

Točno, kakor sta se dogovorila, je prišel Willy obiskat v samostan svojega prijatelja in nekdanjega učitelja.

Willy je bil vidno ginjen. Nekaj časa ni mogel niti govoriti. Le solze so se mu lile po licu.

"Father, prosim Vas, povejte, kako da ste se me še spomnili in ste me obiskali. Saj sem jaz na Vas popolnoma pozabil. Nikdar na Vas niti mislil nisem več. Poleg tega so Vam pa gotovo oni, ki so Vam dali moj naslov, tudi povedali, na kakšnem glasu sem. Da sem..." glas mu je zastal in nov potok solza se je vlil po licu.

Father Kelly vzame žepno uro iz žepa in mu pokaže svetinjico Matere božje, ki jo je vedno nosil pri sebi poleg žepne ure. "Ali vidiš to svetinjico? Ali se še spominjaš tistega svetega večera, ko si mi jo prinesel kot božični dar?"

To je bilo preveč za mladeniča. Glasno je zaihtel.

"O, Father, kako sem bil jaz takrat srečen! Takrat sem imel še mater. Toda sedaj sem — sirota. In tako sem živel."

"Willy, kako lepo je, da se še spominjaš svoje matere in da še sedaj tako visoko ceniš dobroto, ki si jih prejel od nje! Toda vedi, Willy, tudi jaz sem se spominjal tvoje blage matere in — tebe. Vsak večer, ko sem šel spat in odlagal iz žepa to uro, videl sem to tvojo svetinjico in vsikdar sem se spomnil tvoje matere in tebe in molil sem zate in prosil Marijo, naj te varuje v svetu, naj te brani hudega, naj te vodi po potu poštenega življenja."

Willy je objel duhovnika kakor svojega očeta. Pred njim na kolenih je opravil sveto spoved ter se ves srečen zopet poslovil in odhital iz samostana.

To je bilo ravno v začetku vojske. —

Willy je tudi odšel v službo Uncle Sama. Še sedaj je na Francoskem, odkoder pogosto piše Father Kellyju. Bil je v več vročih bitkah in bil je odlikovan za posebno hrabrost in zvestobo.

SLOVENSKIM STARIŠEM.

Zopet je tukaj konec šolskega leta. Matere, katere imajo otroke, ki so končali ljudsko šolo, resno premišlujejo, kaj bi storile. Ali naj gre sinček na delo, da bo kaj zaslužil, ali pa naj gre dalje v šolo.

Marsikaka mati želi, da bi šel otrok naprej, da bi mu dala višjo izobrazbo. Toda sedanja draginja in revščina jo prisili, da se odloči za delo. In tako, koliko talentov se zakoplje in koliko poklicov se zgreši in — koliko mladine stori nesrečne. Ako ima namreč sin poklic za kak drug stan, pa ga ne more doseči, se pogosto zgodi, da se kmalu popolnoma zgubi.

Zato, slovenski stariši, ako le količkanj morete, nikar svojega otroka prehitro ne silite na delo. Dajte mu boljše izobrazbe. Potrpajte še nekoliko let v revščini, pa pomagajte svojemu otroku do boljšega kruha, do lažjega dela. Otrok vam bode za to hvaležen ko odraste.

Naj opozorimo naše slovenske stariše vzlasti na poklic v duhovski stan.

Res je, da duhovski stan med nami Slovenci ni posebno vabljiv ne za stariše in ne za sinove. Posvetiti se stanu, ki zahteva od človeka toliko notranjih žrtev in ki je poleg tega še tako zasramovan med ameriški Slovenci, — to ni mala stvar.

Mater, ki ljubi svoje dete, ako bi se ji sin odločil za ta stan, že naprej srce boli, ko gleda v duhu, kako ga bodo za to zasramovali, preganjali. Kako bode v rev-

ščini živel, se žrtvoval za druge, zato pa sprejemal grdo nehvaležnost.

Vendar, mati, ali je kak stan vzvišenejši, kakor je duhovski? Res, da jih je veliko, ki pljujejo pred duhovnikom, ki ga zaničujejo, toda, mati, vedi, da jih je pa še več, ki ga ljubijo, ki mu s spoštovanjem in ljubeznijo poljubujejo posvečeno roko. Mati, pojdi v duhu za svojim sinom, ako bi bil duhovnik, pred oltar, kjer daruje nekrvavo daritev sv. maše in deli presv. Skrivnost tisočerm dušam, ki koprne po Jezusu. Pojdi za njim v spovednico, kjer tisočero obupanih in na duši bolnih poklekujе in mu odkriva srčne rane in kliče z obupanim glasom: "Duhovni oče, prosim sv. blagoslova...". In glej te potolažene obraze, pomirjena srca, ki odhajajo od njega. Vlil jim je namreč hladečega balzama milosti božje in nebeških naukov v njih srčne rane. Pojdi ž njim k bolniškim posteljam, pojdi ž njim, ko obiskuje reveže in briše solze iz objokanih oči. Da, mati, pojdi za svojim sinom duhovnikom po vseh teh potih in videla bodeš, kako je nič to zmerjanje, to preklinjevanje slabih in pokvarjenih. Da, še ponosna bodeš na vse to, ker veš, da ga sovražijo, zato ker so slabi, zato, ker hočejo sebi slabo; da pa pride čas, ko bode vsak izmed teh drugače mislil in drugače sodil o tem tvojem sinu — duhovniku.

Slovenski stariši, vaša slovenska du-

hovščina se stara. V nekoliko letih bode velika večina pomrla. Kdo bode stopil na njih mesto? Vaša dolžnost je, da za to poskrbite. Ni dosti sezidati si cerkve. Kaj vam bode koristila slovenska cerkev, ako pa ne bode slovenske duhovščine? Iz domovine ne pričakujmo ničesar. Ljubljanski "Slovenec" piše, da doma pričakujejo celo, da bomo še mi vsi odšli nazaj.

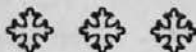
Naš slovenski frančiškanski komisari-

jat vzgaja več slovenskih dečkov. Še več bi jih radi. Pogoji, pod katerimi jih sprejemamo, so jako ugodni.

Stariši, obrnite se na nas, ako imate sina, ki je izvršil vsaj 7. grad ljudske šole, je zdrav in mislite, da ima poklic za duhovski in redovni stan.

Vsa pisma naj se naslove:

Very Rev. Commissary
62 St. Marks Pl., New York City

Na nekaj ne pozabimo.

V velikem času smo! Veliki dnevi so zlasti za našo novo Jugoslavijo. Cela njena prihodnost za stoletja naprej se odločuje sedaj. Temelj tej mogočni stavbi se polaga. In ako bode ta temelj slab, cela stavba bode slaba.

Ko je škof Jeglič govoril ob praznovanju Jugoslovanske neodvisnosti v Ljubljani, je povdarjal, kako potreben je prav sedaj poseben božji blagoslov za mlado Jugoslavijo, "da bi Bog s svojo modrostjo vodil one Jugoslovanske državnike, ki bodo polagali temelje tej novi državi."

Da, res je! "Ako Gospod ne zida hiše, se zastonj trudijo tisti, ki jo zidajo." — Brez božje pomoči je vse človeško delo stavba na pesek; mahanje po vetru.

Kdo ne vidi torej v teh resnih časih pred vsem — molitve.

Da, bratje, molimo! Mi, ki še verujemo v molitev, molimo in kličimo k Bogu za pomoč in blagoslov. Vsi veliki možje svetovne in cerkvene zgodovine, ki so res kaj velikega dosegli, so veliko molili. So zaupali na Boga in ga prosili pomoči.

Zato, molimo tudi mi Slovenci za našo

ljubo Jugoslavijo! Molimo, da bi ljubi Bog dal pravo modrost našim državnikom, da bi vse tako uredili, kakor je po božji volji.

Predno je predsednik Wilson šel v vojsko, posvetoval se je o tem s svojimi ministri. Ko so prišli skupaj pri tej važni seji, predno so sedli za posvetovalno mizo, pravi Wilson: "Možje, ne vem, če vi verujete v molitev, ali ne. Jaz verujem, molimo!" In pokleknil je in molil in vsi ministri ž njim.

Rojak, ne vem, ali ti veruješ v molitev ali ne! "Ave Maria" veruje! Zato kliče: rojaki, molimo! Pozivamo vse cerkve, vse rojake, začnimo moliti za Jugoslavijo! Vsako nedeljo pri sv. maši naj bi se zmolil en očenaš "za božji blagoslov Jugoslaviji".

Po hišah, družinah, rojaki zmolite po večerji še en "očenaš" za božji blagoslov novi Jugoslaviji. Naj bode to naš "miliondolarski sklad" za Jugoslavijo, milijon "očenašev".

Kakšne namene ima Bog s svetovno vojsko in njeni vzroki?

P. Marijofil Holeček.

(Nadaljevanje.)

Posamezne države so pa izrabljale vsa mogoča diplomatska sredstva, da bi uničile neljube ali nevarne sosede in priborile sebi nadvlado nad drugimi. Nobena zavravnost, krivica in nepoštenost ni bila tako velika, da se je ne bi diplomatje poslužili, če jim je le obetala uspeh.

Klasičen zgled take nekrščanske diplomacije nam je Angleška.

Angleška diplomacija hujska že od nekdaj sistematično narod proti narodu, državo proti državi. Bistroumni in dalekovidni Bismark sam je to priznal. Rekel je namreč o angleški diplomaciji: "Tuje države ogrožati s pomočjo revolucij, je dandanes in že mnogo let obrt Angleške!"

Isto je spoznal tudi cesar Napoleon. — Zato se je trudil, da bi uničil in zdrobil moč Angleške na morju.

Da je Angleški uspeh pri njenem spletkarjenju vedno zagotovljen, je jasno, zakaj (po znani prislovcici): "Kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima." Poleg ščuvanja se poslužuje angleška diplomacija tudi tako zvane "obkroževalne politike". Pravi mojster v tej politiki je bil umrl kralj Edvard VII. († 1910). Posrečilo se mu je v resnici, da je osrednji velesili, Avstrijo in Nemčijo, popolnoma odrezal od sveta. Ni čuda, da je ta politika rodila v Nemčiji odpor. Razmerje med Angleško

in Nemčijo, ki si je z Avstroogrsko zavarovala hrbet, je postajalo od dne do dne nevzdržnejše. Slednjič je struna počila in zapela strašno pesem o poboju, krvi in smrti.

Niti za las boljša, nego zunanja ni bila notranja politika!

Pomislimo le, kako krivično so delale nekatere vlade s Cerkvijo, z njenimi zastopniki, njenim premoženjem. Pomislimo, kako so se nekatere države trudile, da bi uničile ves vpliv krščanstva na javno in zasebno življenje! Pomislimo pa posebno to, kako se godi malim narodom v mnogojezičnih državah.

Svobodna Italija zatira beneške Slovence na nečuden način. In vendar 50,000 Slovencev ne more ogrožati obstoja laškega kraljestva in ne temniti zvezde "Italia unita" (Združena Italija).

Vseslovanska ruska "matuška" zatira svoje lastne sinove, Poljake in Ukrajince. "Viteški" Mažari neusmiljeno in brezobzirno tlačijo Slovake, Hrvate in Srbe. (Trije milijoni Slovakov imajo samo 2 poslanca, 7 milijonov Ogrov pa nad 300!)

Napredna Pruska se je povzdignila do svobode v 20. stoletju, do "svobode" o razlastitvi Poljakov.

Avstrijski Nemci se silno branijo odreči se predpravicam, katere so si lastili kot "Herrenvolk" (gosposki narod) nad dru-

gimi avstrijskimi "manj vrednimi" narodi.

"Pravični" Angleži že nad tristo let neverjetno in nepopisno zatirajo katoliške Irce.

Zaveznica Italije, Francoska je pred dobrim letom zatrela v popolnoma laškem mestu Nici (Nizza) edini laški časopis in storila vse, da bi pofrancozila italijansko Korsiko.

In tako dalje.

Ali narodi so dandanes že toliko probujeni, da se zavedajo svoje moči in življenja, da ne poznajo več samo svojih dolžnosti, ampak vedno glasneje zahtevajo tudi svoje pravice do enakosti in svobodnega razvoja.

In ravno ta zavest je pri tlačjenih narodih rodila silen odpor proti njihovim dosedanjim valpetom, državnikom sporazuma pa porinila v roke zelo dobrodošlo uspešno in idealno orožje; češ: "Vojskujemo se zato, da pridejo vsi, tudi mali narodi do pravice samoodločbe in popolne vsestranske enakopravnosti in prostosti." V tem smislu vsaj je zaključil Wilson svoj govor v parlamentu: "Bojevati se hočemo v imenu svobode za svobodo in varstvo malih narodov do skrajnosti!"

Politični položaj v posameznih državah dokazuje sicer, da so take besede le publice, fraze, s katerimi se ne vjemajo dejstva. Italija in beneški Slovenci, Angleška in Irci —. Toda svet hoče biti goljufan! — Zato sporazum tudi z golimi frazami dosega svoj namen in širi dalje razpoloženje za vojsko pri svojih narodih pod pretvezo, da se bojuje za sveto stvar!

Med vzroke svetovne vojske prištevamo lahko tudi narodni šovinizem (nestrpnost).

Šovinizem — narodna prevzetnost — zaslepi narod in ga zaziblje v zavest, da

ima le on pravico do obstoja, do življenja, moči razvoja in napredka.

V kako veliko nesrečo tira lahko ljudstvo šovinizem, nam pač najlepše kaže žalostna usoda srbskega naroda.

Delali bi Srbom krivico, ako bi jim na rovaš zapisali vso krivdo svetovne vojske. Res je, da so z umorom preljubljeneega našega prestolonaslednika Franca Ferdinanda Srbi sprožili prvi kamen svetovne vojske, ki je kakor vse uničujoča povodenj poplavlila celi svet. Ali ravno tako je tudi dokazano, da sta gnali srbski narod v smrt Angleška, kamor vodijo vse niti sporazumove diplomacije, in Rusija, ki je odobrila zločin umora, katerega tudi "višja" diplomacija ne bi smela nikdar opravičiti. Srbski narod je sanjal o "Vele-Srbiji". V teh sanjah sta ga podpirali Angleška in Rusija. V svojem šovinizmu je verjel zlatim obljubam in sedel na limanice, katerih, kakor vse kaže, se ne bo tako lahko mogel rešiti. — "Hišo prevzetnih Gospod podere." (Preg. 15, 25.)

Med vzroki svetovne vojske ne smemo prezreti tudi takozvane "svete sebičnosti" (sacro egoismo).

Srbom se je zahotelo po lepi Bosni, Hercegovini, hrvatskih in slavonskih pokrajinah, po Macedoniji in slovenskih deželah.

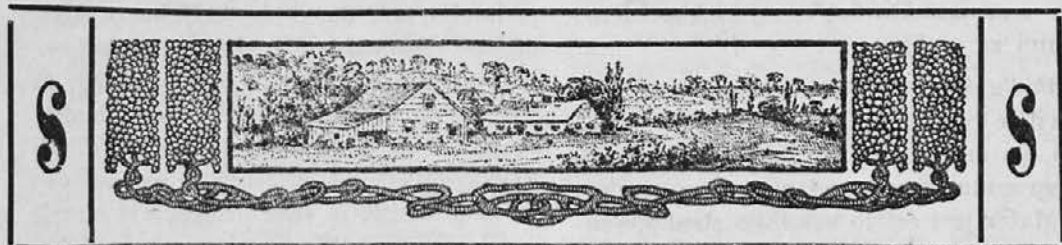
Lahi so zasneli Adrijo, Dalmacijo in obmejne slovenske dežele z Gorico in Trstom.

Angleži niso privoščili Nemcem, da bi povzdignili svojo prekmorsko trgovino.

Rus bi rad imel Carigrad, Rumunija Erdeljsko in Bukovino.

Sebičnost in pohlep po zemlji ter gospodstvu sta pognala svet v pogubonosni vrtinec svetovne vojske, ki se nad krivico maščuje sedaj s strašnim razdejanjem.

(Dalje prih.)

Frankyjevo vezilo za materin god.

Po resnični povesti napisal K.

Dva brata bi se ne mogla tako rada imeti, kakor sta se imela rada Franky in Johnny. Stanovala sta oba v eni hiši, oziroma Frankyjevi stariši so stanovali v hiši Johnnyjevih starišev že dolgo let. Skupaj sta se igrala že izza prvih otroških let.

Daši sta se pa tako rada imela oba dečka, bila je, pa med njima velika razlika, oziroma bil je velika razlika v vzgoji, katero sta dobivala.

Johnnyjeva mati je bila dobra, verna in pobožna žena. Zato je bil Johnny vzgojevan v strogo verskem duhu. Znal je lepo moliti. Hodil je v katoliško šolo.

Frankyjevi stariši so bili popolni verski odpadniki. Pri njih se ni nikdar molilo. V cerkev ni nihče hodil. Seveda je Franky hodil v publicšno šolo. Vendar pa vpliv Johnnyjev ni ostal brez posledic za Frankyja. Ko sta se pri Johnnyjevih igrala, prišel je pogovor večkrat tudi na šolo, na cerkev, na Fathra in na molitev. Franky sicer ni znal moliti, vendar je zelo rad poslušal, ko mu je Johnny pripovedoval o Bogu, o Jezuščeku, o angeljčku varihu in drugih lepih povestih, katere je čul v šoli in v cerkvi. Šel je velikrat tudi v cerkev.

Franky je večkrat vpraševal doma mamo, zakaj ona ne gre v cerkev. Pa se je izgovarjala, da nima časa.

Kolikor večji je pa bil Franky, toliko

bolj ga je bolelo, da njegovi stariši niso taki, kakor so Jahnnyjevi, da ne hodijo v cerkev in da tudi njemu ne dovolijo, da bi se šel učiti za prvo sv. spoved in sv. obhajilo.

Nekoč je o tem govoril z Johnnyjem in mu povedal, kako bi rad šel tudi on sam v cerkev in kako bi rad videl, da bi tudi njegovi stariši šli.

"Veš kaj, Franky", reče mu Johnny, "Father so nam v šoli povedali, da slabi časniki ljudem vzamejo vero, dobri časniki jim jo pa nazaj dajo. Zato mi dečki prodajamo "Ave Maria", da bi ljudje čitali ta dobri list, ki brani sv. vero. Jaz sicer težko čitam slovensko, vendar mama so povedali, da je veliko lepega v tem listu. Veš kaj, prosim mamo, da se naroče na list "Ave Maria" in da ga tudi čitajo."

Sklenjeno storjeno.

Frankyjeva mama ni hotela ničesar čuti o tem listu.

"Saj nimam časa čitati", se je izgovarjala. "Tudi nimam denarja. Vidiš, kako je vse drago."

Toda Franky se ni dal tako hitro utolažiti. Odkar je izvedel, da dobri časopisi pomagajo dobiti nazaj sv. vero, ni odjenjal.

Toda mama je ostala trda in neizprosna.

V tem se je pa približal mamin god. Franky je imel nahranjenih nekaj dolar-

jev v svojem "banku". Kaj bi kupil letos mami za god?

Padla mu je dobra misel v glavo. Naročil je od Johnnyja cel letnik Ave Maria, ga dal lepo vezati in na dan materinega godu ga prinesel materi za vezilo.

Mater je sicer to nekoliko zbudilo, vendar imela je sina prerada, kakor da bi ga bila žalila. Tudi očetu se ni dopadel ta dan. Vendar, kaj stariši vsega ne potrpe radi otrok.

Ker je bila knjiga lepo vezana, ležala je v "parlorju" na mizi kot okrasek.

Od tega godu je preteklo do danes tri leta.

Johnny in Franky sta še vedno velika

prijatelja, da, danes še bolj kakor kdaj prej. Oba namreč hodita v kolegij oo. Jezuitov na 12. ulici in oba pravita, da bosta duhovnika. Oba tudi skupaj hodita skoraj vsak dan k sv. obhajilu. Tudi Franky? Da, tudi Franky je opravil vse sv. zakramente in tudi Frankyjevi stariši zopet pridno hodijo v cerkev in so dobri župljani.

Vse to je naredilo Frankyjevo vezilo materi za god.

Mama je bila namreč nekoliko zbolela. Ko je pa morala sama ležati v spalnici, vzela je za kratek čas v roke tudi Ave Maria in jo začela čitati. Danes so vsi verni katoličani in navdušeni naročniki tega lista.

RAZNO IN DOPISI.

Vse protestantske, kalvinske, episkopske in druge krščanske sekte so začele uvidevati, kam so zabredle, kako strašno so se že razcepile in razdvojile. Zaželelo se jim je edinosti. To se je jasno videlo zlasti v tej vojski po vojaških kempah. Edino ena cerkev je bila edina — katoliška. Zato se je začelo med njimi mogočno gibanje, da bi se vse krščanske cerkve, ki verujejo v Kristusa ko Boga, združile. V ta namen se pripravlja velik svetovni shod. Posebna komisija škofov teh raznih sekt popotuje po Evropi in pripravlja za ta shod. V tej komisiji je episkopski škof Anderson iz Chicage škof Boyd Vincence iz Ohio, škof Waller iz Fond du Lac, Wis., in več drugih. Te dni so prišli tudi v Rim in so šli k papežu, da bi tudi njega pridobili za ta shod, da bi poslal svojega zastopnika. — Papež Benedikt je celo komisijo prijazno sprejel v posebni avdijenci, kjer jim je pa povedal, da kakor silno želi, da bi se vse krščanske sekte prej ko prej zjedini in bi bil en "hlev in en pastir",

vendar se pa katoliška cerkev tega zborovanja ne more udeležiti, ker se smatra za edino pravo Kristusovo cerkev, od katere so se vse druge krščanske cerkve ločile. Pač pa je vsikdar z največjim veseljem pripravljen sprejeti te cerkve kot ljubljene hčerke nazaj, ako se vrnejo k svoji materi."

Komisija je bila prijetno presenečena, ker jo je sv. oče tako ljubeznjivo sprejel.

Strašne številke. — Zvezni zdravstveni urad je izdal posebno poročilo, v katerem poroča, da je v Združenih državah že nad milijon modernih "pijancev", ki se ne opijajo s pijačo, temveč uživajo razna zdravila, "drugs" v ta namen, kakor so morfin, kokain, opij, heroin i dr. Nad 61,000,000 dolarjev potroši teh milijon žrtev vsako leto za svoje "arcnije". Vlada je celo zasledila že mogočno organizirani "trust", ki utihotapljuje te strupe v Združenih državah ter jih potem po hišah raznaša. Veliko teh modernih krošnjarjev je že znatno obogatelo s temi "groši krvi". — "Auri sacra fames!"

— "Prokleta poželjenje po denarju" — kam vodiš ljudi!

Rt. Rev. Albert Daeger DD., nadškof v Santa Fe, frančiškan, je bil slovesno posvečen v nadškofa v Santa Fe 11. maja. Poleg njega so dobili te dni "pallium" — znamenje nadškofovske časti še novoimenovani nadškofje v New Yorku, Philadelphiji in St. Paul. V nadškofijo Santa Fe spadajo škofije Denver, El Paso in Tucson.

Londonški kardinal Bourne, ki je obiskal vse jugoslovanske pokrajine v imenu sv. očeta, je v posebni spomenici priporočil sv. očetu prošnjo jugoslovanskih škofov za upeljavo staroslovenščine za bogoslužbeni jezik, mesto sedanjega latinskega. — V Jugoslaviji podali si bosta roki pravoslavna in katoliška cerkev. Veliko nesporazuma se bode odvrnilo, ako se to doseže. Ob enem bode pa to velikanski korak k zblizanju obeh cerkva. Sedanja grda italijanska politika bode gotovo koristila Jugoslovanom tudi v tej točki.

Chicago, Ill. Sv. misijon, oziroma obnovenje sv. misijona v cerkvi Sv. Stefana, katerega je vodil Rev. Anzelm Murn O.F.M., župnik iz So. Bethlehem, se je izvanredno dobro obnesel. Pri vsaki pobožnosti je bila cerkev polna. Zgodaj zjutraj ob 5. uri vsak dan so že bili verniki v cerkvi in sicer v lepem številu. C. P. misijonar se je o tem jako pohvalno izrekel. Celó iz Westside in Southside so prihajali rojaki že ob petih v cerkev. Mr. Kosarjev avtomobil je stal vsako jutro že pred 5. uro pred cerkvijo. Okrog 1400 sv. obhajil je bilo vseh skupaj med misijonom, kar pričča, da so se rojaki v obilnem številu udeležili milosti lepega časa. Sklep sv. misijona je bil v nedeljo 8. junija ob 2. popoldne zelo slovesno pri natlačeni cerkvi. Posebno moramo pohvaliti naše dobre ogrske Slovence, ki so se ta teden posebno lepo skazali, kar naj jim je samo v čast in ponos. C. misijonarju Rev. Anzelm O.F.M. pa naša iskrena zahvala za njegov trud ta teden. Sv. misijon gotovo ne bode ostal brez sadu za našo župnijo.

— Društvo Sv. Stefana št. 1 KSKJ. je slovesno praznovalo svoj 25letni jubilej v nedeljo 15. junija. Dopoldne se je društvo udeležilo korporativno zahvalne sv. maše, popol-

dne je bil pa slavnostni banket, katerega se je udeležilo lepo število najodličnejših naših rojakov. Društvu še enkrat naše častitke!

— V nedeljo, 22. junija, imamo pa zopet lepe slavnosti v naši naselbini. Dopoldne pri sv. maši bode drugič prvo sv. obhajilo in slovesno sv. obhajilo onih, ki končajo svojo nedeljsko šolo. Pred veliko sv. mašo bodo obnovili svoje krstne obljube.

— Naši rojaki, ki so se vrnili iz vojaške službe, bodo pa ta dan dobili slovesen sprejem in pozdrav cele naselbine. Dopoldne so vsi povabljeni, da se v vojaški uniformi udeležijo sv. maše, pri kateri bodo vojniki sami stregli, drugi bodo stali na častni straži. Popoldne bodo imeli slavnostni banket, katerega so jim priredile žene in dekleta Zveze Jugoslov. žena in deklet. Pri tem banketu bodo nastopili tudi angleški govorniki. To bode lep dan za celo naselbino. Vstopnina za banket bode \$1, za zabavo po banketu 35c.

— Društveno življenje v naši klubovi dvorani Sv. Stefana se lepo razvija. Oba kluba lepo napredujeta. Vedno več in več fantov in mož se zbira večer za večerom v dvorani na pošteno zabavo. Pretečeni teden so si ogledali klub tudi Rev. Anzelm Murn O.F.M., naš misijonar, Rev. Alojzij Mlinar in Rev. Jakob Černe. Vsem se je klub dopadel. Naši fantje so sicer bojevití, ne sme se jim zameriti, ker so Slovenci, vendar imajo tudi vsi blago, pristno slovensko srce. To se je pokazalo pri zadnji seji. Tako je prav, fantje. Le krepko in nevstrašeno naprej!

— Krščeni so bili v naši cerkvi starišem Frank in Gertrude Japel hčerka Frančiška Eleonora, botri so bili Peter in Ana Vinšćak; starišem John in Mary Sajovic sinček Frančišek, botri so bili Justin in Julija Pavlin; starišem Anton in Frančiška Pelozí hčerka Roza Frančiška, botri so bili John Pelozí in Frančiška Ludovik; starišem Leon in Johana Mla dič sinček Stanislav, botri so bili Andrej in Elizabeta Kordež; starišem Martin in Jozefina Senica hčerka Anica, botri so bili Jozef in Marija Zupančič.

— Umrí je v Cook County bolnišnici rojak J. Hren, član društva sv. Stefana KSKJ. Previden je bil s sv. zakramenti za umirajočec. Pogreb je bil v soboto 14. junija. N. v m. p.!

— Prisego zakonske zvestobe sta si dne 1. junija slovesno v naši cerkvi obljubila ženin Jožef Cerjanec in nevesta Zora Janež. Nevesta je bila marljiva cerkvena pevka, o kateri upamo, da ne bode pustila sedaj petja. Tovaríš je bil Mr. J. Simec in družica Miss Mary Janež. — Nevesti, kakor tudi njenemu soprogu naše iskrene častitke. — Dne 8. junija sta bila pa poročena ženin John Fabjan in nevesta Ana Malina. Bilo srečno!

Steelton, Pa. Hvaljen Isus i Marija! Velečastni gospodine uredniče! Molim vas, da ovo moji par redaka otisnete u vaš list Ave Maria, premda sam Hrvat, koji vam ovo pišem, ali sam zato svejedno preplatnik lista Ave Maria. Pa se nadam da ćete naći prostora u vašem listu za moji par redaka, što vam ja pišem i time ćete moju želju ispuniti. Naš hrvatski velečastni gospodin župnik Rev. Anton Zuvic je umro na 20. maja, te naša hrvatska župa je u črno zavita, i nema sade hrvatskoga duhovnika nego je jedan slovački duhovnik, koji ne razumije hrvatski nego samo slovački i engleski. Nami starijima srdce puka od žalosti i tuge, kad ob nedelja ne razumijemo propovjedi u svojem materskom hrvatskom jeziku, nu naša mladina razumije dobro engleski a mi stareši slabo. Naš velečastni gospodin Rev. Anton Zuvic, župnik, je zbolel 10. maja u noći. Nakon bolovanja dve nedelje je izpustio svoju blagu dušu, na 26. maja. Bio je star 43 godine i župnikovao je u Steeltonu 7 godina i 7 mjeseci i sagradio krasnu crkvu, da joj nema daleko para.

Naš gospodin župnik je vsakoga rad imao, staro i mlado. Dobar je boj bijo i vjeru uzčuvao.

Gospodin Bog će mu dati vjenac i plaću u ječnosti. **Naručnik Ivan Mogušić.**

Fairchance, Pa. Cenjeni urednik:—Tudi jaz sem bral članek "Vera je duhovniški biznes", tudi jaz sem z Vami in tudi rečem, da je resnica, kakor Vi pišete, seveda rdeči pravijo vse drugače, da to je samo zmota, kar Vi učite in da samo oni resnico učijo in v korist delavca, kar je pa ravno narobe.

Vi veste in tudi drugi ljudje vedo, kaj je boljsevizez in kako gorje je to za narod, ta rdeči pa hvalijo, da to je prav, da so bogatim in duhovnikom ali boljše f... vzeli in revnim dali, to je dobro. Seveda o vsakem ubijalstvu in zločinu, ki jih doprinašajo, to pa ni resnično in nočejo vrjeti.

In kaj še vse govorijo ti rdeči tiči, kaj je treba z duhovni narediti, seveda samo pobiti, to se jim zdi premajhna kazen.

Sedaj Vaš bom pa prosil, dajte nam orožja, da se bomo mogli braniti temu nasilnemu sovražniku, pa ne pušk in ne revolverjev, ampak prosvete, da nam ne bodo mogli z vsako lažjo sape zapreti. Delajte tako, kakor ste zapisali na Koledarju, da Vaš namen je ljudi učiti in dati jim prosvete in to orožje bode najboljše za nas in Vas. Vi ste učeni, kaj ne? Potem je tudi Vaša dolžnost nas podučiti, da se bode-mo tudi mi zavedali in spoznali resnico, ker časi so resni.

Vam moram častitati gospod urednik, da Vam je Bog dal dobro misel in ste začeli izdajati list Ave Maria. Kam bi danes celi naš

narod zabredel, če bi ne bilo Vašega lista? Seveda, veliko žalosti ste morali preboleti. Pa nič se ne oplasite in ne obupajte, ampak še celo podvojiti morate svoje prepričanje. Saj Vam je znano, kako strašen je nasprotnik, kake strašne misli on goji v svojem srcu. — Znano Vam je, da ako poveljniki zanemarjajo svoja važna povelja, gotovo bodo premagani in cela njih vojska bode uničena. Zato bodite Vi dobri učeni in voditelji svoje armade, da ne bode poražena in uničena.

To sem Vam zato napisal, ker je pri vsakem slučaju grožnja, če le ta rdečim spregovorite le par besed.... Tega prokletega f... je treba stran spraviti, potem bode pa šlo. Veliko bi se pripomoglo k boljšemu vspehu, ko bi bil saj eden list dnevnik katoliškega prepričanja, da bi zamogli tudi katoliki čitati dnevne novice iz katoliškega časopisa.

Naj bo zadosti, ker ne vem, kakšen odmev bo našlo to pisanje. **John Koprivnik.**

Tioga, Wis. Največja slovenska farmerska naselbina tu v Ameriki je gotovo naselbina Wilard, Gormans in Tioga. Slovenci so tu naseljeni nekako nad to let, vsi zadovoljni, in se pozna, kaj vse stori roka slovenskega korenjaka. Jaz imam nekako šest milj hoda do slovenske cerkve. Imamo v svoji sredi duhovnika, kateri se trudi kolikor more za napredek med tukajšnjimi rojaki in mnogo žrtvuje, skoraj bi rekel preveč, za svoje farane, a kar stori, stori vse z veseljem, zakaj vidi, da ga vsi ljubimo. Kadar je treba kako reč napraviti, samo opomni, pa se rojaki-farani snidejo in ako le mogoče, se naredi. Sedaj se pripravlja, da se postavi novo župnišče, katerega je res potreba, in upati je, da se v kratkem zgradi. Na jesen se mnogo otrok pripravlja na prejem prvega sv. obhajila in sv. bišne.

Tu se vidi, da je zadovoljstvo in zastopnost med farani in svojim duhovnikom J. Novakom.

Konečno rojaške pozdrave vsem naročnikom Ave Maria. **Ludvik Perušek, farmer.**

So. Chicago, Ill. Tu smo imeli prvo sv. obhajilo in slovesno sv. obhajilo otrok z velikimi slavnostmi, kakoršnih še nismo imeli v naši cerkvi. Naš goreči g. župnik Rev. J. Plaznik so se zlasti z vso vnemo in navdušenjem zavzeli za našo mladino, kar vse farane silno veseli in smo hvaležni našemu gospodu župniku za to. — V nedeljo, t. junija smo imeli mal banket in prireditev v pozdrav novega g. župnika Rev. J. Plaznika, da bi mu pokazali, kako se veselimo njegovega prihoda med nas in kako želimo, da bi g. Plaznik pri nas tudi ostal. — Imeli smo tudi male težave, ker nekateri niso razumeli še delovanja novega g. župnika. Slo je radi velikonočne kolekte. Nekateri nasprotniki cerkve so hoteli povzro-

čiti mal nesorazum. Toda modri in zavedni župljani so kmalu sprevideli celo politiko, dali g. župniku Plazniku prav in se obrnili proč od onih, ki hočejo živeti samo v prepiru. Na ta način upamo še zelo napredovati v So. Chicago. — Rojaki, oklenimo se krepko svojega novega navdušenega in blagega voditelja in duhovnega očeta, Rev. J. Plaznika. Pojdimo za njim in nova doba se bode začela za našo župnijo. — Kako je tudi lepo, ko naši otroci tako lepo molijo v cerkvi glasno sv. rožni venec. Poglejte lep red pred oltarjem, kjer imamo celo vrsto lepo izvežbanih oltarnih strežnikov! — G. župnik Rev. Plaznik, župnija sv. Jurija v So. Chicagi se veseli vašega prihoda in želi, da bi imeli z nami potrpljenje in ostali med nami dolgo let. **Župljan.**

Iz pisma naše naročnice.

...In ves čas sem želela dobiti še kakšno naročnico ali žalibog, bala sem se začeti. Naše mesto šteje dvanajst sto prebivalcev vsakovrstnih narodnosti, večina Slovencev in Hrvatov, ali žalibog so večinoma socijalisti. Prošila sem Marijo, da mi pomaga in napotila sem se nabirat naročnikov. Verjemite mi, da je bila težavna pot. V marsikateri hiši sem mislila, da me bodo topli. Ne bom vam popisovala, kaj vse sem slišala, nego le to vam povem, da je bila pot trnjeva. Tu vam pošljem 12 novih naročnikov.

Maria Matkovich, Crested Butte, Colo.

(To je velika gorečnost, ki prinese take žrtve! Naj bo v vzgled vsem drugim naročnikom. Vam, Mrs. Matkovich, pa Bog plačaj! — Opomba ured.)

Pueblo, Colo. Šola Marije Pomagaj se bo zaključila 29. junija. Graduante in cela šola se pripravljajo na slavnostni sklep 22. in 29. junija. Diplomo bo dobilo 16 učencev. Certificate za Palmerjevo pisavo, medalije in druga darila in priznanja bodo dobili učenci za svojo marljivost. — Otroci te šole so tudi nabrali med letom \$70 za misijone, s katerimi bodo kupili 14 pagančkov, in \$25 za sv. detinstvo. Otroci so imeli veliko veselja z izbiranjem imen za male paganske otroke.

Pri cerkvi Marije Pomagaj so imeli sv. birmo 25. maja in isti dan je pristopilo 120 otrok k prvemu sv. obhajilu. Vsi ti lepi dogodki nam pričajo, da je slovenska naselbina v Pueblo res napredna in procvita v pravem krščanskem duhu.

Willard, Wis. Na praznik Marije Pomagaj, v nedeljo 25. maja, so slovesno blagoslovili krasen kip Matere božje v ondotni slovenski cerkvi. Kakor čujemo, ondotna farmerska naselbina prav lepo napreduje. Rev. Father Novak se veliko trudi za napredek župnije in naselbine. — Rojaki, oklenite se svojega duhov-

nega pastirja s celim srcem in navdušenjem in videli boste še lepe dni in lep napredek v naselbini. — Kip je kupilo društvo Krščanskih Mater.

Več slovenskih šolskih sester se odpravljajo iz stare domovine za Ameriko, da bodo delovale po naših župnijskih šolah. Tako se nam poroča iz domovine. Č. gospodje župniki jih bodo toraj lahko dobili, kateri jih bodo želeli. Baje se pripravljajo tudi, da bodo začele s slovensko sirotišnico in zavetiščem. Dal Bog, da bi bilo to poročilo resnično!

Novo župnišče je dogotovljeno v Springfieldu, Ill., v slovenski župniji Sv. Barbare. Rev. Fr. Mažir je pač mož, ki zna doseči skoraj nemogoče stvari. Častitamo mu, kakor celi župniji!

"Našo politiko" so nekateri naših rojakov jako obsojali pred leti. Nekateri so nam celo list vrnili, češ, da izdajamo lastni narod. Te dni smo dobili iz domovine večji zavitek 'Slovenca' iz Ljubljane. Z velikim zanimanjem smo ga prečitali vsega. Kako smo pa veseli, ko raz vidimo iz vseh teh člankov, kako je bila naša politika edino prava, kako so jo odobraval tudi doma, dasi so jo morali navidez obsojati, ker so jih prisilili k temu žandarski bajoneti. Iz teh člankov se pa tudi vidi, kako je SNZ. zadela pravo pot s svojo politiko. SNZ. ni vedela, kaj se godi doma in doma niso vedeli, kaj delamo mi. In vendar bi ne mogli bolj enotno postopati, ko bi bili v stalnem občevanju, kakor smo. Vsi duhovniki in lajki, ki so tedaj držali z Avstrijo, se danes sramujejo tega.

Molitev za Jugoslavijo. Ljubljanski 'Slovenec' poroča, da se je škof Jeglič obrnil do vseh Slovencev in jih pozivlja k goreči molitvi za Jugoslavijo. Vsi slovenski duhovniki so se z navdušenjem odzvali. Tako piše neki duhovnik v 'Slovenca': "Naš duhovni pastir nam naročajo molitev za Jugoslavijo. To sem že dosedaj sam od sebe delal, ker mi je to velevalo srce. Ne samo 'memento', vso sv. mašo hočemo Bogu darovati v ta namen in ne samo to, ampak še več. Ne samo enkrat, ampak dokler ne bo srečen mir sklenjen, za nas posebno, hočemo vsako nedeljo z našim ljudstvom pred tabernakelnom opraviti molitve za njo. S tem bomo najbolj zamašili usta onih, ki nas obrekujejo, da duhovniki mlade Jugoslavije ne ljubimo." — Ali ni tukaj tudi za nas ameriške duhovnike opomin, da storimo enako? — Slov. duhovnik.

Za Sarajevskega nadškofa se imenuje najmocnejši kandidat ljubljanski škof Jeglič, o katerem cela Jugoslavija pričakuje, da bode gotovo prvi primas naše nove pokrajine. Dal Bog, da bi se to uresničilo.

NAŠ STRIČEK

DRAGI OTROCI!

Za mesec junij sem vam oznanil, da bode pobiral "Liberty bonde" za našo ubogo staro domovino Jugoslavijo.

Te "Liberty bonde" lahko vsak izmed vas vsak dan enega kupi. In Jugoslavija te "Liberty bonde" zelo zelo potrebuje. V Ljubljani živi zelo dober škof, Jeglič po imenu. Ta škof prosi teh "Liberty bondov".

Otroci, koliko ste jih ta mesec junij že kupili?

You know what kind of "Liberty bonds" I mean?

Da, sv. obhajilo. Vsako vredno sv. obhajilo, darovano za Jugoslavijo, je tak "Liberty bond", ki ji bode pomagal, da si kupi zlate svobode.

Toraj, otroci, še enkrat vas prosim, kupite veliko "Liberty bondov" ta mesec v obliki sv. obhajil za Jugoslavijo in sporočite o tem

Vašemu

Stričku.

Chicago, Ill. Dragi striček:—Lepo prosim, da bi dali to pismo v Ave Maria. To je prvič kar pišem. Jaz Vam dam znat, da grem v katoliško šolo. Jaz sem v 3. razredu. Jaz

sem star 8 let in sem zdrav.

Z Bogom, dragi striček. Joseph Zunich.

Chicago, Ill. Dragi striček:—O, kako smo veseli vsi otroci in kako ljubimo našega g. župnika, ker nas tako lepo učijo slovensko brati in pisati, pa tudi nas pripravljajo za igro, da bomo tudi mi otroci igrali. Po igri bi rada zopet kaj napisala, ako smem. Vas pozdravljam, naš striček.

Zofija Mladič.

(Seveda smeš, draga Zofka. Le pridno se uči.—Tvoj striček.)

West Pullman, Chicago, Ill. Dragi striček:—Skoro sem na Vas pozabil, da ste še živi na tej zemlji, ker jaz mali Slovenček stanujem v mestu med samimi Irci. Jaz sem star 12 let in bom gradiral iz naše šole 26. junija. Kar sem najbolj želel in prosil, se je spnilo. Registriral sem se na Holy Name College, da bom študiral za duhovnika. Prav vesel sem, da Vam morem pisati, kajti nihče drugi bi me ne poslušal, kakor vi in moji stariši ter naš dragi Father Mally, ki so preskrbeli, da bom šel v College.

Vas pozdravlja,

Mathias Hiti.

Chicago, Ill. Dragi striček:—Jaz sem vesela, da sem šla k prvem svetem obhajilu. Jaz grem k svetem obhajilu vsako nedeljo. Z Bogom, striček, jaz ostanem vaša zvesta učenka

Angelina Pazdirtz.

Chicago, Ill. Dragi striček:—Lepo prosim, da bi dali to pismo v Ave Maria. Jaz grem v katoliško šolo. Učim se tudi slovensko. Jaz sem 8 let star.

M. Senica.

Jehnstown, Pa. Dragi striček:—Za vaš namen, kakor vi želite, namreč za spreobrnjenje odpadnikov, vam obljubim, da bom šla v mesecu juniju tri nedelje k sv. obhajilu.

Vas pozdravim, učenka 4. razreda

Marija Jarnevič.

La Salle, Ill. Dragi striček: — Naznanim Vam, dragi striček, da sem uganila rebus takole: Mama — atej — rosi — iver — jama — Adam.

Jaz bodem zmolila vsak dan eno Češčeno Marijo za Vas. Vas pozdravlja,

Mary Bučar.

La Salle, Ill. Dragi striček:—Veseli nas, da ste nam zopet poslali rebus. Jaz sem ga rešila tako-le:

Mama, Atej, Rozi, Iver, Jama, Adam.

Češčeno Marijo bodem zmolila za Vas, pa še več, da bi bili zdravi in še dolgo let živeli. Jaz imam lep oltarček, kjer vsak večer molim

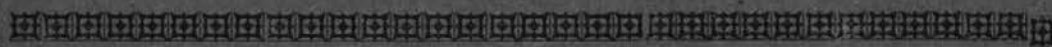
in prosim Marijo za eno milost. Upam, da me bode uslišala. Vas pozdravlja

Mary Dežman.

Rice, Minn. Dragi Ave Maria:—Zopet so tukaj počitnice. Kako smo jih že veseli po devetih mesecih šole! Jaz sem hodila v St. Joseph, Minn., v Academy. Tam učijo sestre Sv. Benedikta.

Vreme imamo tukaj lepo in tudi letina dobro izgleda. — Dne 15. junija smo tukaj imeli sv. birno in slovesno sv. obhajilo. Za birno se je pripravilo okoli 60 šolarjev, med katerimi sem tudi jaz. — Sedaj pa pozdravim vse čitatelje Ave Maria in ostanem Vaša naročnica

Anna Seliškar.

VABILO.

Vsi Newyorški in Brooklynski Slovenci
se vljudno vabijo na
III. LETNI IZEET

katerega priredi

CERKVENI ODBOR

slovenske župnijske cerkve Sv. Cirila in Metoda
62 St. Mark's Place, New York

V NEDELJO, DNE 29. JUNIJA 1919.

V H. WALTERS EMERALD PARKU

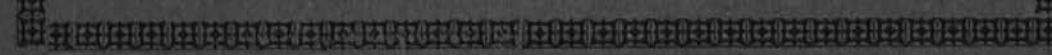
MYRTLE AVE., Corner MARTIN AVE., GLENDALE, L. I.

Vstopnina za osebo 25c.—Otroci do 12. leta so vstopnine prosti.
Začetek ob 2. uri popoldne.

V parku poje iz prijaznosti naša "Domovina" ter igra
Slovenska godba.

Žrebanje dobitka cekin za \$10.00. — kegljanje za Cash dobitke.
Za mnogobrojni obisk se najvljudneje priporoča

CERKVENI ODBOR.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje!

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim blagom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, linoleum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnice, cevi za plin, stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." — Trije ambulančni in holniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovoljnost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK
6127 ST. CLAIR AVENUE.

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

Slabi živci

povzročajo mnogoštevilne bolezni. Malo drugih maladij je, ki so bolj trpeče in povzročajo toliko potrnosti kakor živčne bolezni. Vsled tega je treba takojšno zdravljenje. Med drugimi zdravili, pripravljenimi za take slučaje se je

SEVERA'S NERVOTON

(Severov Nervoton) mnogokrat obnesel kot najboljši pripomoček. Priporočamo ga vam kot sredstvo v slučaju duševne potrnosti, insomnije ali izgube spanja, nervozno izčrpanje ali onemoglost, histerije in nervoznosti sploh. Ojača oslabele živce, jih poživlja in tako ojača ves živčni sistem, da more vzdržavati napor in odgnati bolezni. Naprodaj v vseh lekarnah. Cena \$1.25.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin, kipov, podob, svetinjic itd.

Priporoča se tudi vsem slovenskim društvom pri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 BARCLAY STREET, NEW YORK

Telefon, 5985 Barclay.

Slovenski zobozdravnik

Dr. M. Josip Pleše

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8. ure zvečer.
Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays.

338 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY